

Alberto Romero, com un riu que flueix

Jove pintor de primera línia i deixeble d'Antonio López

Alberto Romero no buscava arribar on es troba. De fet, ni tant sols ho esperava. Però l'art ha fluit en ell com l'aigua d'un riu per la seva llera, incansable però sense presses, assaborint cada tram del recorregut. I els resultats són palesos. Al menys així ho demostren les múltiples beques, els nombrosos premis i les consolidades i creixents exposicions, tant col·lectives com en solitari. Sense anar més lluny, ha exposat a la Sala Parés de Barcelona i ha estat seleccionat en més d'una ocasió per Antonio López, una de les figures actuals més rellevants de l'art figuratiu.

Com molts artistes, Alberto Romero feia classes de pintura des de petit i va cursar el batxillerat artístic. Però com comenta ell mateix, mai havia tingut clar què volia fer i no es plantejava ser pintor. Fins i tot va començar la carrera de Belles Arts a la Universitat de Barcelona sense saber què li

aportaria. "El què em preocupava no eren les sortides professionals, sinó que no acabava d'entendre en què em formava aquella carrera", explica Romero. Tanmateix, va apostar per allò que desitjava: "Era el què més em venia de gust fer i no hi havia res més que m'empenyés prou". Un primer any desorientat va donar pas a posteriors cursos en què la lògica de la carrera va ser aprofitar al màxim. A partir de llavors el seu interès es va centrar en trobar mecanismes per a poder viure de la pintura. El cert és que Romero ha arribat a la seva fita gràcies a la perseverança i a una sana obstinació. "Si valoro les inèrcies de la vida m'adono que sempre he estat encaminat, explica Romero.

Però sens dubte, un dels pilars amb els què Romero ha crescut com a artista és Ana Garcia. La seva parella, que és també pintora, serveix com a suport i contrapès en la seva obra i en la pròpia concepció de l'art.

LAURA ARIAS

Apunts

Defineix-te

Em considero una persona complicada però intento viure d'una manera bastant senzilla. Em preocupa ser un bon ciutadà i progressar en la vida

Un llibre

No podria passar sense que en la meua biblioteca hi hagués qualsevol llibre de Miguel Delibes, en concret "Los santos inocentes"

Una pel·lícula

"El espíritu de la colmena", de Víctor Erice

Un viatge

Grècia, Egipte, Itàlia... Li dono molta importància a saber d'on vénen les meves formes de veure i entendre les coses

Un pintor

Antonio López, és un referent i ha sigut un pilar que m'ha ajudat a formar-me

Un somni

Com en la cançó de Luis Eduardo Aute, Albanta, un país perfecte. I el què realment em preocupa és saber educar els meus fills i saber aconseguir que tinguin criteri

"Ho valoro tot molt positivament"

➤ "Encara que veig el meu futur complicat, crec que es pot desenvolupar molt bé", afirma Romero

Ningú va dir que seria fàcil i Romero n'era conscient. Sustentar-se a través de la pintura és un mèrit que reclama molts sacrificis i una manera singular d'entendre la vida: "Sempre ho he vist tot molt positiu. Però això no vol dir que no sigui realista", assegura Romero. Amb un caràcter força pragmàtic, el jove pintor ha sigut sempre conscient de la seva situació i les seves necessitats. L'artista destaca la pressió després de la carrera: "He sabut aguantar la pressió de ser egoista en el sentit d'acabar una carrera i no posar-me a treballar, de viure dels meus pares. Era la sensació de tancar els ulls, pensar en ser dolent, d'alguna manera, i saber que era el que necessitava, i que algun dia ho podré compensar", expressa Alberto Romero, agraït pel suport que li ha demostrat la seva família.

FOTO: XÈNIA SOLA